

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/35183 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 26 september 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2007 is appellant met ingang van 7 september 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 september 2007, verzonden op 1 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

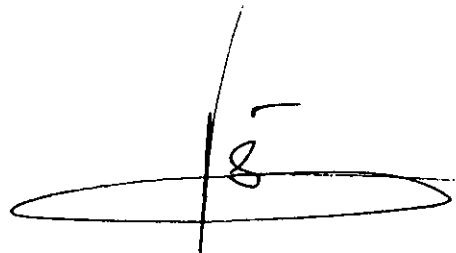
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

395.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9

Postadres Postbus 4240
2350CE LEIDERDORP

Regio Hollands-Midden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenzaken
Behandeld door
Telefoon 0172 - 52 14 44
Fax 0172 - 52 14 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 06/09/2007
Datum 06/09/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Hollands-Midden

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Maas Slingeland....., hoofdinspecteur van het regionaal
politiekorps Hollands-Midden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Onbekend
Nationaliteit(en) : Burkina Faso, Burger van invoer
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:			
Dosiernr:	0109038001		
Ulad ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	12 SEP 2007		
Registratie in naam indw:	pp		
INDIS	datum:	unit:	
controle:	datum:	unit:	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 69, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpaschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- betrokkene niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 12. Sep. 15:36

ONTVANGEN 17-09-2007 12:32

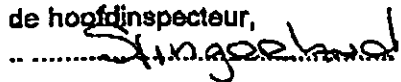
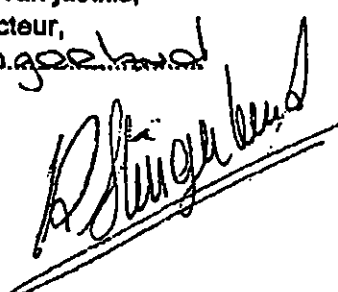
VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 015

Plaats : Gouda
Datum : 07/09/2007
Tijd : 08:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de hoofdinspecteur,

.....

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 12. Sep. 15:36

ONTVANGEN 17-09-2007 12:32

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 016

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/35183

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. H.L.M. Lichtevelde, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. M.R. van Lelyveld.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Burkinese nationaliteit te bezitten.

2 Op 11 september 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 7 september 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 20 september 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig J.C. Ingenhoes, tolk in de Franse taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat eiser eerder in vreemdelingenbewaring heeft verbleven van 22 februari 2003 tot 4 september 2003 en van 18 november 2004 tot 10 februari 2005. Eiser is op 12 maart 2003 gepresenteerd bij de autoriteiten van Burkina Faso. Op 26 januari 2005 is eiser opnieuw gepresenteerd. De autoriteiten van Burkina Faso hebben deze laissez-passeraanvraag van eiser afgewezen. Nadat eiser zelf een laissez-passer had aangevraagd, hebben voornoemde autoriteiten aangegeven dat eiser niet meer welkom is in Burkina Faso. Eisers gemachtigde stelt dat er geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn die thans wel zicht op uitzetting bieden.

Voorts stelt de gemachtigde dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Eiser is op 16 juni 2007 in bewaring gesteld. Het feit dat de bewaring op 10 juli 2007 is opgeheven in verband met het uitzitten van een straf van 59 dagen, ontslaat verweerder er niet van zo spoedig mogelijk te starten met uitzettingshandelingen.

Verweerder heeft pas op 15 augustus 2007 het eerste vertrekgesprek met eiser gevoerd.

Voorts is pas op 5 september 2007 de laissez-passeraanvraag verzonden naar de Burkinese

AWB 07/35183

2

autoriteiten, terwijl de identiteit en nationaliteit van eiser reeds bij verweerder bekend waren. Volgens de uitspraken van 16 juli 2007 (LJN: BB1374) en 29 augustus 2007 (LJN: BB3120) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) dient binnen een redelijk te achten periode handelingen ter fine van uitzetting door verweerder te zijn verricht. Indien niet binnen veertien dagen na inbewaringstelling een laissez-passer is aangevraagd, handelt verweerder onvoldoende voortvarend, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. In onderhavig geval is geen sprake van dergelijke omstandigheden. Het feit dat de vreemdelingenbewaring van eiser is onderbroken door strafrechtelijke detentie doet hier niet aan af. Voorts wijst eisers gemachtigde op het beleid van verweerder dat zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring moeten worden gesteld. Dit geldt temeer nu bij aanvang af bekend was dat de strafrechtelijke detentie 59 dagen zou duren.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat geen onderzoek behoeft te worden verricht naar nieuwe feiten en omstandigheden op grond waarvan thans wel sprake zou zijn van zicht op uitzetting. Eiser is eerder op 16 juni 2007 in bewaring gesteld en bij uitspraak van 25 juli 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (AWB 07/27665), is geoordeeld dat voldoende zicht op uitzetting bestond. Voorts is de eerdere bewaring van eiser van 18 november 2004 op 10 februari 2005 opgeheven vanwege vormfouten. Voorts stelt verweerder dat de inspanningsverplichting die op verweerder rust gedurende de strafrechtelijke detentie van eiser, is nagekomen. Tijdens eisers strafrechtelijke detentie is een vertrekgesprek met eiser gevoerd en is de laissez-passeraanvraag ingevuld, zonder medewerking van eiser. De laissez-passeraanvraag is verzonden naar de autoriteiten van Burkina Faso en verweerder is thans in afwachting van een datum waarop eiser gepresenteerd kan worden. Voorts heeft verweerder aangevoerd dat de autoriteiten van Burkina Faso, naar verweerder bekend, nimmer hebben geweigerd een laissez-passer ten behoeve van eiser af te geven. De eerder laissez-passeraanvraag is in 2005 stopgezet vanwege de opheffing van de bewaring van eiser.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.2 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn en handelt verweerder voldoende voortvarend teneinde de uitzetting van eiser te realiseren. Eiser is aansluitend op zijn strafdetentie in bewaring gesteld. In de uitspraak van de ABRvS van 11 februari 2002 (JV 2002/141) is overwogen dat paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 een inspanningsverplichting van verweerder behelst om gedurende de strafrechtelijke detentie handelingen te verrichten ter voorbereiding van de uitzetting, zodat de inbewaringstelling ingevolge de Vw 2000 zoveel mogelijk wordt voorkomen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in onderhavige zaak hiaraan voldaan. Immers op 15 augustus 2007 is een vertrekgesprek gevoerd met eiser en op 5 september 2007 is de laissez-passeraanvraag verzonden naar de autoriteiten van Burkina Faso. Weliswaar zijn tussen het vertrekgesprek en de verzending van de laissez-passeraanvraag meer dan twee weken verstreken, maar de rechtbank merkt op dat dit in strafdetentie doorgebrachte tijd is. De inspanningsverplichting die op verweerder

AWB 07/35183

3

rust tijdens de strafdetentie van een vreemdeling is een andere dan die tijdens vreemdelingenrechtelijke detentie.

Voorts stelt de rechtbank vast dat eiser eerder in bewaring is gesteld op 18 november 2004. Deze bewaring is opgeheven op 10 februari 2005, vanwege -naar verweerder onweersproken heeft gesteld- vormfouten. Nu geruime tijd -ruim 2,5 jaar- is verstreken sinds die opheffing en bovendien die opheffing niet geschiedde vanwege gebrek aan zicht op uitzetting, rust op verweerder niet de plicht nieuwe feiten en omstandigheden te stellen in het kader van het kader van het zicht op uitzetting, welke zijn voorgevallen na 10 februari 2005. Verweerder heeft gemotiveerd gesteld dat na opheffing van de bewaring op 10 februari 2005 de laissez-passeraanvraag is ingetrokken. Verweerder heeft geen bericht bereikt dat na de intrekking de autoriteiten van Burkina Faso alsnog -en naar eiser stelt, negatief- op de aanvraag is beslist. Nu eiser deze stelling niet met documenten heeft onderbouwd, evenmin als zijn stelling dat een latere, op eigen initiatief ingediende laissez-passeraanvraag is afgewezen, moet hieraan voorbij worden gegaan. Verweerder heeft op 5 september 2007 (opnieuw) een laissez-passeraanvraag verzonden naar de Burkinese autoriteiten en is thans in afwachting van een datum waarop eiser gepresenteerd kan worden. Er is voor alsnog geen grond om aan te nemen dat een geldig document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen.

4.3 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.4 Het beroep is ongegrond.

4.5 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/35183

4

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

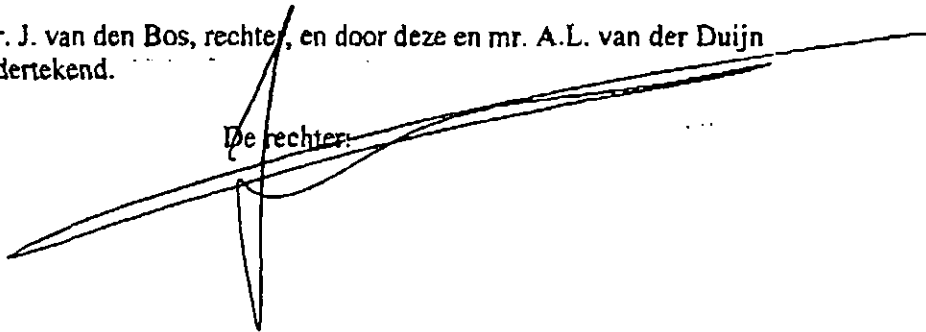
- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

1 - OKT 2007

VOOR DE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

G.F. Meiland

OOST

Els van Bieklund *
 Ingrid Feddema mediator **
 Marleen van Geffen **
 Ellen Gelok
 Heidi Lichtevelde
 Denis de Ploeg **
 Thomas Vetter
 advocaten

Marjan van der Lelie
 chef de bureau

bezoekadres
 Wibautstraat 29
 1091 GH Amsterdam
 postadres
 Postbus 94858
 1090 GW Amsterdam
 telefoon
 020-6655977
 fax
 020-6933504
 website
 www.akoost.nl

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

per fax: 070 – 3651380 en per gewone post

Amsterdam, 5 oktober 2007

Betreft: geboren op , nat: Burkinabese
 thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg
 V-nr:

HOGER BEROEPSCHRIFT

thans gedetineerd in detentiecentrum Zeist, voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr H.L.M. Lichtevelde (Advokatenkollektief Oost) aan de Wibautstraat 29 (Postbus 94858, 1090 GW) te Amsterdam, die verklaart door hem bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Rotterdam) van 26 september 2007 (verzonden op 1 oktober 2007) met het kenmerk AWB 07/35183:

Bij uitspraak d.d. 26 september 2007 (verzonden op 1 oktober 2007) heeft de rechtbank te Amsterdam het beroep van appellant van 11 september 2007 ongegrond verklaard (bijlage 1). Dit beroep was gericht tegen het besluit van verweerder van 7 september 2007 waarbij appellant op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 de maatregel van bewaring is opgelegd.

Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen en komt derhalve in hoger beroep.

* lid van de vfo, vereniging van Familierecht en Advocaten Schiedingsbemiddelings
 ** lid van de Specialisatievereniging Sociaal Juridischrecht Advocaten (SJA Advocaten)

Appellant wenst tegen deze beslissing de navolgende grieven aan te voeren:

1. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er voldoende zicht op uitzetting is binnen een redelijke termijn. De rechtbank heeft in de uitspraak overwogen dat de stelling van appellant dat de autoriteiten van Burkina Faso hebben geweigerd een laissez-passer te verstrekken niet met documenten is onderbouwd en dat hier daarom aan voorbij moet worden gegaan. Uit het dossier van appellant bij het Steunpunt Uitgeprocedeerde Vluchtelingen en andere vreemdelinge (STUV) in Leiden is echter gebleken dat de Ambassade van Burkina Faso op 4 juli 2005 een verklaring heeft afgegeven dat aan appellant geen laissez-passer is versterkt (bijlage 2). Voorts blijkt uit een notitie van mevrouw Blokhuis van het IOM dat hij zich gewend heeft tot het IOM in het kader van vrijwillig vertrek maar dat het IOM het vertrek van appellant niet kan realiseren zolang hij geen reisdocumenten kan overleggen (bijlage 3). Nu er sinds 2005 geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden of nieuwe aanknopingspunten is appellant van mening dat er thans geen zicht op uitzetting bestaat en de bewaring derhalve dient te worden opgeheven.
- 2.1 Voorts heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder voldoende voortvarend heeft gehandeld teneinde de uitzetting van appellant te realiseren. De rechtbank heeft hierover overwogen dat verweerder heeft voldaan aan de inspanningsverplichting die op verweerder rust om gedurende de strafrechtelijke detentie handelingen te verrichten ter voorbereiding van de uitzetting, zodat de inbewaringstelling ingevolge de Vw 2000 zoveel mogelijk wordt voorkomen. Immers, op 15 augustus 2007 is een vertrekgesprek gevoerd met eiser en op 5 september 2007 is de laissez-passeraanvraag verzonden naar de autoriteiten van Burkina Faso. Weliswaar zijn tussen het vertrekgesprek en de verzending van de laissez-passeraanvraag meer dan twee weken verstreken, maar de rechtbank merkt op dat dit in strafdetentie doorgebrachte tijd is. De inspanningsverplichting die op verweerder rust tijdens de strafdetentie van een vreemdeling is een andere dan die tijdens vreemdelingrechtelijke detentie. De rechtbank verwijst hiervoor naar de uitspraak van de ABRvS van 11 februari 2002 (LJN: AE2317).
- 2.2 Appellant is van mening dat verweerder wel degelijk onvoldoende voortvarend heeft gehandeld teneinde de uitzetting van appellant te realiseren. De redenering van de rechtbank dat de inspanningsverplichting tijdens de strafrechtelijke detentie anders is dan die tijdens vreemdelingrechtelijke detentie gaat hier niet op. Aan de strafrechtelijke bewaring is namelijk eerst een periode van vreemdelingenbewaring voorafgegaan. Eiser is op 16 juni 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 10 juli 2007 is deze bewaring opgeheven in verband met het uitzitten van een straf van 59 dagen. Van aanvang af was verweerder ervan op de hoogte dat de strafrechtelijke bewaring omstreeks 7 september 2007 zou aflopen. Dit blijkt uit de notitie van medewerker DT&V de heer H. Poot van 9 juli 2007 (processtuk 6, Model M120). Hierin wordt vermeld: *Na detentie (ong. 07-09-2007) opnieuw in bewaring stellen en tussentijds gehoor (...) en LP aanvraag. Registratiekaart wordt morgen opgestuurd.*

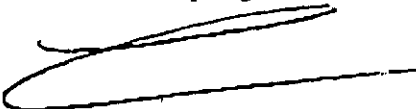
- 2.3 Nu appellant zich eerst in vreemdelingrechtelijke detentie bevond, was verweerder ervan op de hoogte dat zij, zoals ook in de uitspraak van de ABRvS van 29 augustus 2007 (LJN BB3120) wordt bevestigd, binnen een redelijk te achten periode handelingen ter fine van uitzetting diende te verrichten. Het feit dat de vreemdelingrechtelijke detentie op 10 juli 2007 is omgezet in strafdetentie doet hier niet aan af. Temeer daar de korte duur van de strafrechtelijke detentie vaststond. Het gaat niet aan om, enkel vanwege het feit dat de vreemdelingrechtelijke detentie wordt onderbroken door een korte strafdetentie, de handelingen ter fine van uitzetting op te schorten tot aan het einde van de strafdetentie.
- 2.4 Op 18 juni 2007, derhalve twee dagen na de vreemdelingrechtelijke inbewaringstelling, heeft appellant aan de politie een verklaring afgelegd over zijn identiteit, gezinsleden en geboorteplaats (processtuk 2). Deze informatie komt overeen met de eerder door appellant in de asielprocedure gegeven informatie omtrent zijn identiteit. Pas op 5 september 2007, derhalve ruim 11,5 weken later, heeft verweerder een aanvraag laissez-passer aan de autoriteiten van Burkina Faso verzonden. Bovendien is de aanvraag laissez-passer meer dan twee weken na het vertrekgesprek van 15 augustus 2007 verzonden zonder dat er sprake was van bijzondere, niet aan verweerder toe te rekenen omstandigheden. Dit terwijl verweerder op 10 juli 2007 reeds wist dat de strafrechtelijke detentie op 7 september teneinde zou zijn. Door met de verzending van de aanvraag laissez-passer te wachten tot twee dagen voordat de strafrechtelijke detentie afliep was het zonneklaar dat uitzetting na afloop van strafrechtelijke detentie niet meer mogelijk zou zijn. In redelijkheid kan dan niet geoordeeld worden dat verweerder op deze wijze heeft voldaan aan de inspanningsverplichting om vreemdelingrechtelijke detentie na afloop van de strafdetentie te voorkomen, zoals in paragraaf A6/5.3.7.1 is bepaald.
- 2.5 In de uitspraak van de ABRvS van 11 februari 2002, die door de rechtbank wordt aangehaald, wordt overwogen dat de enkele omstandigheid dat de Staatssecretaris niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingrechtelijke bewaring is gesteld de daaropvolgende bewaring niet onrechtmatig maakt, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Anders dan in de zaak die de Afdeling beoordeelde heeft appellant zich niet bediend van aliases; heeft hij geen onjuiste informatie over zijn identiteit of nationaliteit opgegeven en is er, voorzover bekend, geen sprake van ongewenstverklaring. Appellant is slechts een uitgeprocedeerde asielzoeker die in de hoop verkeerde dat hij in aanmerking zou komen voor de pardonregeling. Voorts heeft appellant aangegeven vrijwillig uit Nederland te zullen vertrekken nu hij hiervoor niet in aanmerking blijkt te komen. Het feit dat verweerder pas twee dagen voor het einde van de strafrechtelijke detentie is overgegaan tot verzending van de aanvraag laissez-passer terwijl verweerder reeds vanaf 18 juni 2007 beschikte over de noodzakelijke gegevens maakt dit gebrek zo ernstig dat het belang bij invrijheidsstelling van appellant zwaarder dient te wegen dan het belang van verweerder bij voortdurende bewaring.

Met het verzoek:

- I. het hoger beroep gegrond te verklaren
- II. de aangevallen uitspraak te vernietigen
- III. het door appellant bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren
- IV. te bepalen dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt opgeheven
- V. het verzoek om schadevergoeding in te willigen
- VI. verweerder te veroordelen in de proceskosten

Tenslotte verzoek ik u een laat tot toevoeging aan de Raad voor Rechtsbijstand te verstrekken.

Met vriendelijke groet,

H.L.M. Lichtevelde